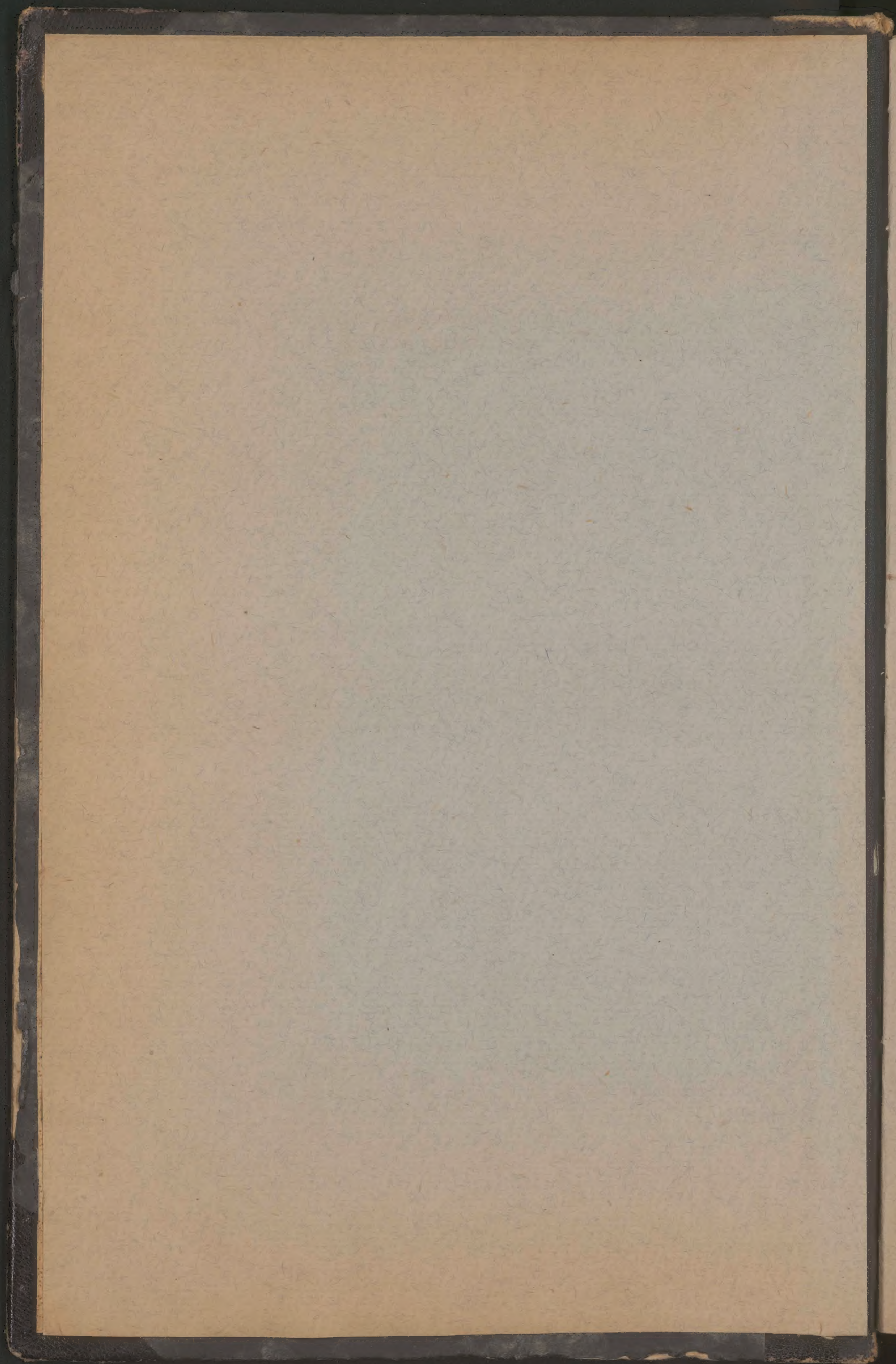


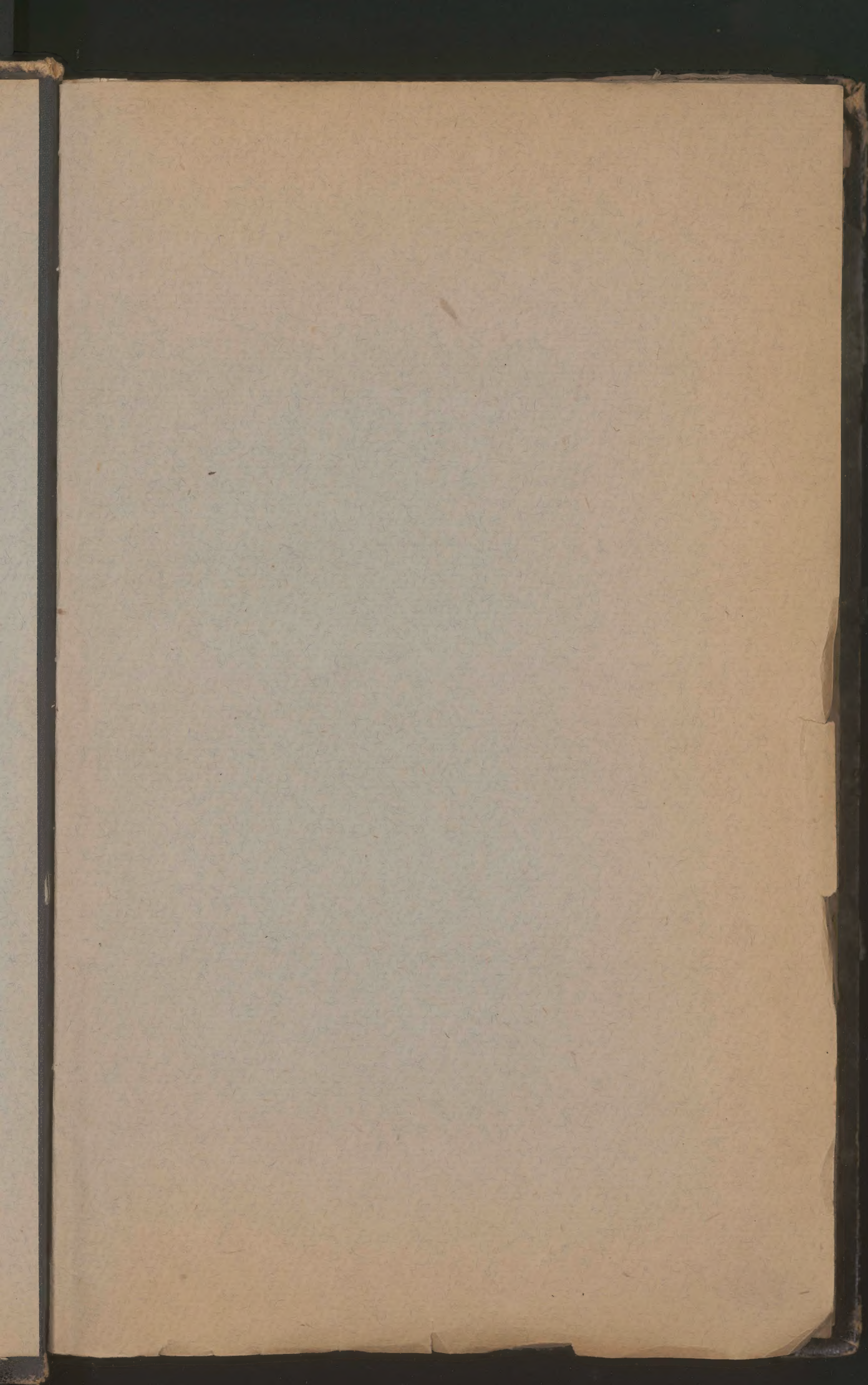


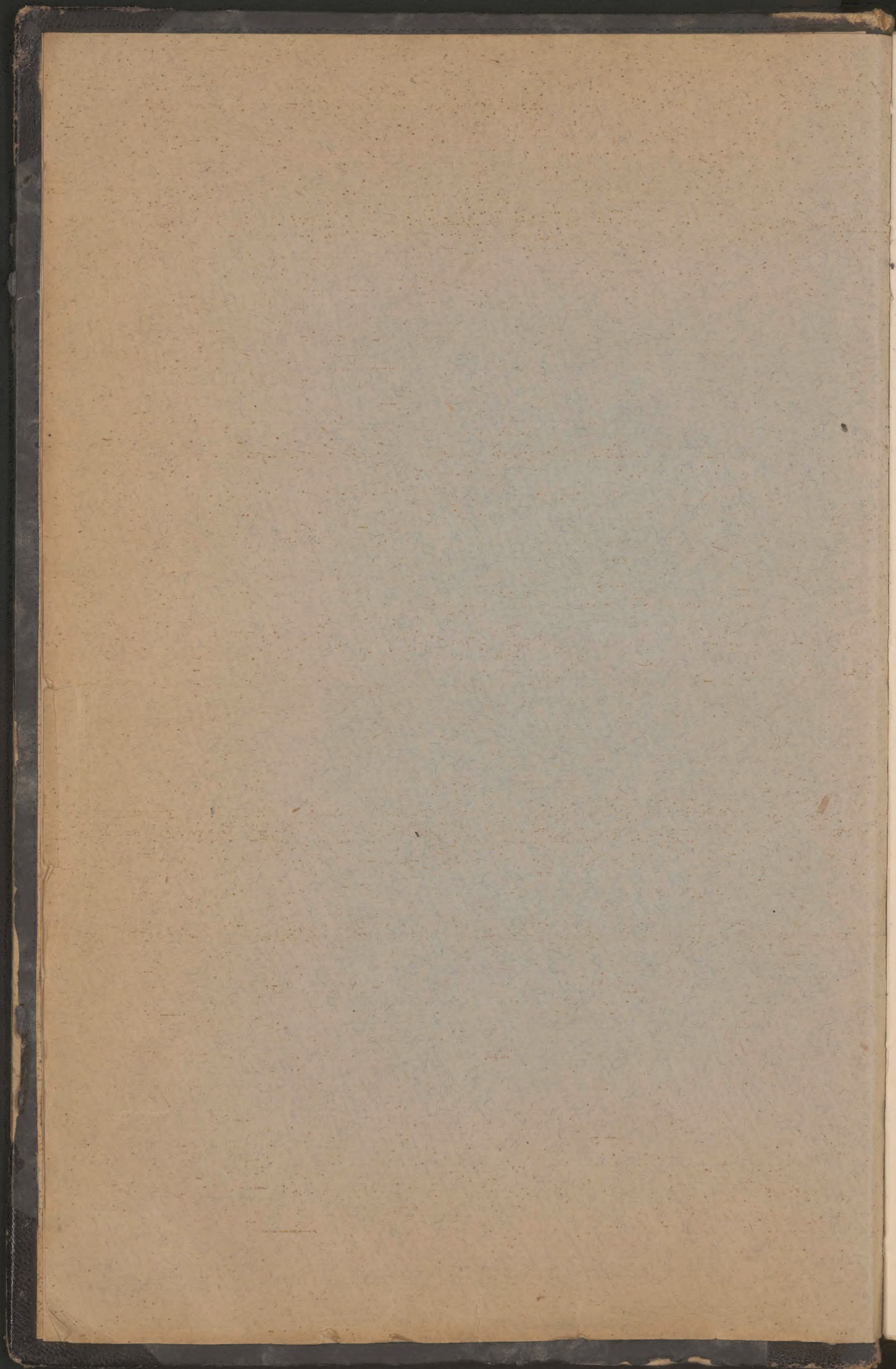
Kalkome
15036

III

P



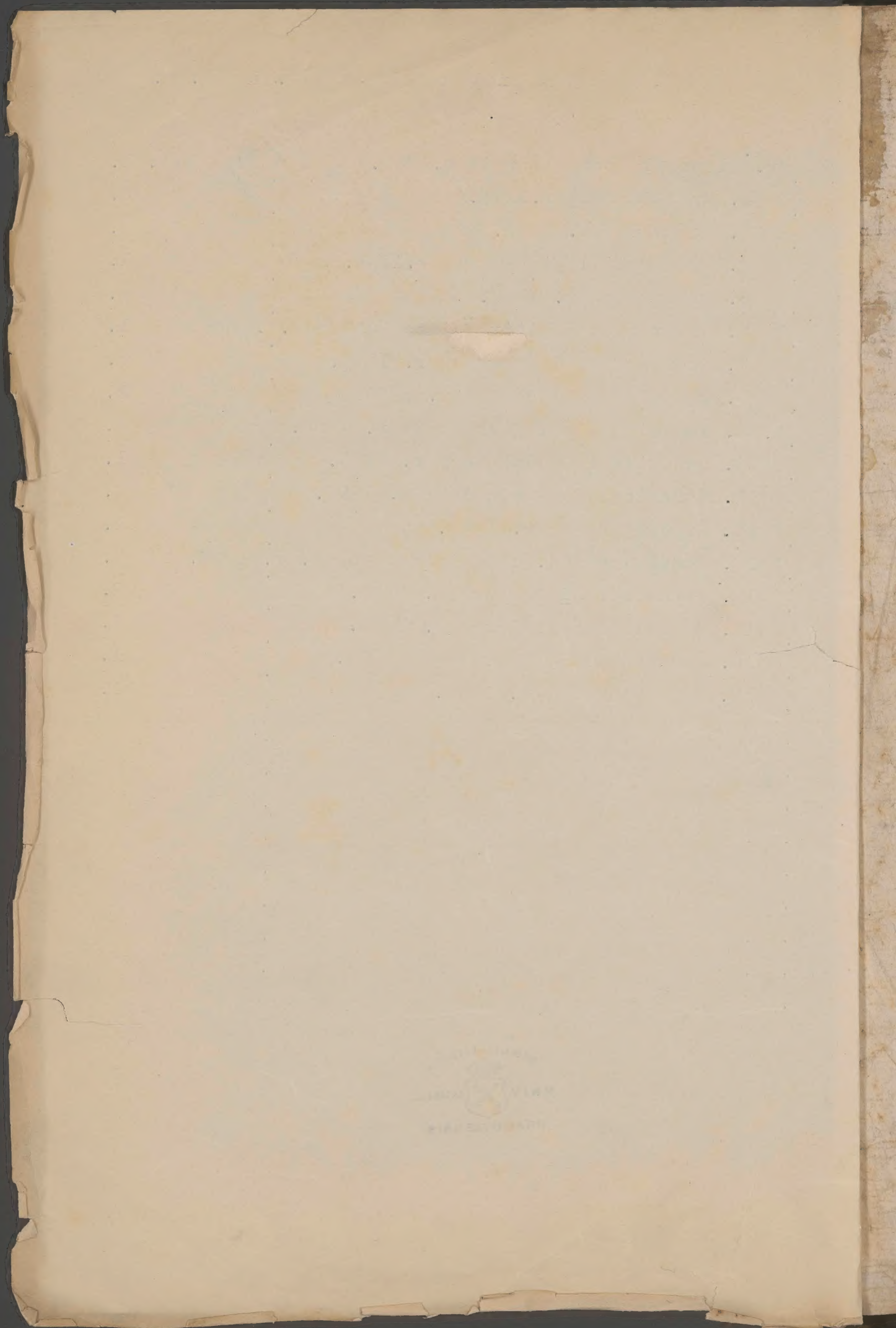




Z B I O R druków procesowych z XVIII. i XIX. w.

Tom II.

Nr. ^{1.}	Elsner i Wisogierdowie r.1782.	szt.	1.
"	2. Froelichowie r.1799.	"	3.
"	3. Goldynga r. 1765.	"	2.
"	4. Grabowski i Sieheń etc r,1799.	"	1.
"	5. Grabowscy r. 1799.	"	2.
"	6. de Grothuz i Piótr Książę kurlandz.r.1779	"	1.
"	7. Gruzynski i Podberescy r. 1799.	"	3.
"	8. Haudring i Klüchzner r. 1779.	"	3.
"	9. Haudringowie i Platerowie r. 1780.	"	2.
"	10. Janowicz i Chodakowscy r. 1799.	"	1.
"	11. Izraelowicz i Radowski r. 1799.	"	2.
"	12. Hryniewicz r. 1774.	"	1.
"	13. Jezuici toruń. i Magistrat toruń. r. 1724.	"	3.
"	14. Jasna Góra i Kłobuck r. 1790.	"	2.
"	15. Jocz i Downarowicz r. 1800.	"	1.
"	16. Kaczanowska i Brzozowski 1799.	"	1.
"	17. Kalenkiewicz r. 1760.	"	1.



15 kop.
1799 Aug 28¹⁴ Michał Żeleński Starosta Szwabski Adwokat Sądu Gł. Lw.

EXVII 82

SPRAWA

939

W. JP. Piotra Radowickiego Łowczyca Wołkowyskiego.

PRZECIWKO

W. JP. Michałowi Bułharynowi Pisarzowi Ziem: Wołkowyskiemu, iako Panu: do utwierdzenia Aresztu, Litmanowi Jzraelowiczowi na Juryzdyce W. Bułharyna w Wołkowysku mieszkającemu Debitorowi, oraz WJP. Józefowi Nacelewiczowi Sędziemu Grodzkiemu Prużańskiemu.

Ze Zyd Litman zawinił W. Radowickiemu 100 na Oblig, nie ma o to sporu, i chociaż Oblig ten dany przez Radowickiego JP. Pietraszewskiemu Adwokatowi Pitu Wołkowyskiego do procederu przypadkiem zaginął, przyznał atoli Zyd Litman bytność i datę tego Obligu, to jest:

1791. Januar. 21. iak te przyznanie zaświadcza Dekret Grodzki Wołkowyski, od którego dzisiejsza appellacya, co widzieć w Dekrecie na kar: 22.

Świadczy toż samo Rewers W. Pietraszewskiego, dany W. Radowickiemu przyjmując od niego ten Oblig wespół z innemi papierami do czynienia Prawem

1792. Januar. 31. Rewers JP. Kazimierza Pietraszewskiego.

Ze po przypadku utraty papierów JP. Pietraszewski o tym przypadku zginienia papierów, uczynił wczasie oświadczenie w Aktach Ziem: Wołkowyskich, świadczy Dekret tenże od którego appellacya na kar: 14

1795. Mar: 6. zapisane oświadczenie.

A tak niema wątpliwości, że W. Radowicki ma dług u Litmana i miał go ubezpieczony Prawnym Obligem. Co gdy pewno, nie powinienby być prowadzonym do kosztów i wydatków procedurowych, a co większa uzyskawszy w Grodzie Wołkowyskim Dekret Exolucyi, nie powinienby podpadać appellacyi w Sprawie długu przyznanego, w Sprawie za Obligem, gdyż to i podług sprawiedliwości i podług Praw, appellacyi ulegać nie może.

Gdy jednak jest w appellacyi, i kosztu po appellacyi wciągnięty. — Opowie ponížey Sądowi iakie pretexta zażyte od stron przeciwnych do zadania Jemu skrzywdy przez narażenie na kosztu appellacyjne.

A gdy pierzże, to jest: należność długu iego jest bez zaprzeczenia i nie formuje Sprawy. Drugie, to jest: Kara za appellacyą i ściśle powróci. *Expensow prawnych*, całym jest Sprawy tej obiektem, niech choć raz uczucie winna strona iak ciężko jest ponosić wydatki Prawne wybiegom i uporowi zaślaniając się, uczucie zaś to, w ściśle ich powrocie nakazie i appellacyjnym ukaraniu.

§.
Zyd Litman te sto x które Obligem zażyczył, odebrał od Radowickiego w partyi wina, przystawił mu one Radowicki do Terespoła, że zaś była umowa, iż nie wprzód wezmie Litman Wino, aż opłaci pieniądze, uprosił Radowicki W. Nacelewicza, na ten czas Gubernatora w Terespolu, aby wyexpediował umowę z Zydem, to jest wydał mu Wino Radowickiego, lecz nie wprzód aż za opłatą pieniędzy podług umowy.

Kom.

Kommunikował na ten zamiar Oblig swóy W. Nacelewiczowi, iakoż Nacelewicz odebrałszy na Oblig iak Nacelewicz powiada 50, iak zaś Zyd Litman mieni 90, wydał Litmanowi Wino.

Na tym samym Obligu został przez W. Nacelewicza zapisany Kwit dla Zydą. Wzapisaniu Kwitu tego okazywała się poprawka co do numeru między liczbą 50, i liczbą iak Zyd mieni 90.

W. Naculewicz czterma listami do W. Radowickiego pisanemi, o których existencyi świadczy Rewers W. Pietrafzewskiego Adwokata, a które z Obligiem zginęły, przyznawał Radowickiemu, że odebrał iego pieniądze od Litmana, których wszakże nie wracał Radowickiemu, już przez te listy prosząc o poczekanie i mianując się dłużnikiem, już gdy Radowicki umyślnych posyłał i sam zjechał do Terespolu, i upominał się, osobiście ocierpliwość prosząc.

Radowicki pozwał był przed Sąd Grodzki Wołkowyski, W. Naculewicza, przywodzi się pozew przy ostateczney rozprawie w Grodzie Wołkowyskim konnotowany, a zaś

1791. gbra 8. w Terespolu JP. Naculewiczowi podany Eorundem przed Aktami Ziem: Brzeskimi zeznany.

Zasła później Rewolucya przerwała pioceder, po iey uciszeniu się pozwał Radowicki do tegoż Grodu iak Litmana, areztując go u JW. Bułharyna, tak W. Naculewicza.

Litman kondemnować się dopuścił, i tym Sprawę przedłużeniem winien Expensow Prawnych zwrocenia, wedle ustawy Konstytucyi 1726. Ru, która za nieposłuszeństwo do Prawa przez Kondemnowanie się zwrot Expensow nakazuje w ten czas nawet, gdyby Kondemnowany wygrał Sprawę, tym więcej winien Litman Expensow, iako w samey Sprawie dłużny.

Stanął potym Litman, i pozwem swoim pociągnął W. Nacelewicza do Ewinkowania siebie, w porządku uczynionej na ręce iego nadpłaty długu za Wino.

W. Nacelewicz bronił nayusilniey łączenia Aktoratu. Naynaturalniey, i podług ustawy Konstytucyi 1726. oiedności, Grod Wołkowyski przyłączył Aktorat, nie dał tylo wtym łączenia Zydowi, gdzie pociągał Nacelewicza o zł: 460. oprócz Interesu z Radowickim u Zydą Towarami wybranych, Nacelewicz od tego wyroku naynieśluszniey appellacyi tentował, i potym naynieśluszniey w Sprawie długu nad przepis Konst: 1776 dillacyi Copiar: z Spraw profit.

W samey Sprawie, rozważając Sąd Grodzki Kwestyą między Nacelewiczem i Zydem, czy Nacelewicz 50. czy 90. u Zydą na dług Radowickiego przyjął, przychylił się Sąd Grodzki do zabieraney przyięgi Nacelewicza, iako przyjął 50.

Wnosił Zyd, że Pan iego W. Bułharyn Pisarz Ziem: Wołkowyski pisał o przypadku poprawienia Kwitu na Obligu zapisanego względem ilości 50. czy 90. do W. Weysa Naczelnika Wołkowyskiego, lecz list ten raz bez daty, drugi raz piszący to co Zyd przed Panem swoim mówił, nie zkonwinkował Sądu Wołkowyskiego o tym poprawieniu.

Odzywał się Zyd do zapozwu W. Radowickiego po Nacelewicza do Grodu Wołkowyskiego wyżej datą wprowadzonego w Terespolu podanego, lecz Sąd odpowiedział, że gdy W. Radowicki pozwu tego nie dowodzi, niemoże go przeto Sąd za żaden brać dowód.

Co do Radowickiego. Pocóż iemu dowodzić czy Zyd 50. czy 90. 50. zapłacił. Ten niech dowodzi, kto płacił, ten niech się odwodzi, kto odbierał. Radowicki ma swóy dowód na Obligu, iemu 100. 50. nie sprzecznie należą, które czy mu z tej czy z inney dojdą ręki, dla niego to iedno. Gdyby na miejscu Lit-

Litmana on płacił Nacelewiczowi w ten czasby dowodzić winien, iego w Sprawie Aktořstwo odebrać, dowod zaś do odebrania iak nie wyparty, tak nie omylny.

Podług tego rozbioru przyřadził Grod Wołkowyski na JP. Nacelewiczu dla Radowickiego Kapitału \times 50 procentu \times 25. zł: 6. gr: 22 $\frac{1}{2}$ Expensu prawnego zł: 100.

Na Zydzie Kapitału \times 50. procentu \times 25. zł: 6. gr: 22 $\frac{1}{2}$. — Termin opłaty dla obudwoch 1798. Apryla 23. N. S. przy Księgach swoich naznaczył.

Appellował Zyd Litman od całego Dekretu. Appellował JP. Nacelewicz od przysądzonych procentow i Expensu Prawnego. Sąd appellacyi z powodu, że przyięgł W. Nacelewicz Ewinkuie się dopuścił, i tak Nacelewicz z Litmanem między sobą o sposob wypłaty skłócenia, dali powod nowych kosztow W. Radowickiemu w rzeczy tak małej, iak iest ta Sprawa o \times sto, w rzeczy tak widoczney, że obydwa należności W. Radowickiego zaprzeczyć nie śmieli.

Co do Litmana. Jeśli on nie kontentował się wyrokiem z Nacelewiczem, i jeśli miał z nim zapowod do appellacyi, to, co wnosi, że go. nie zaś 50. \times Nacelewiczowi zaliczył. Appellując z Nacelewiczem, nie powinien był kłaść appellacyi od całego Dekretu, nie powinien był appellować z Radowickim, któremu dał Oblig, i którego wyprzec nie mógł i nie wypierał.

Winien był to co zasądzone Radowickiemu, zapłacić iemu w terminie na Nacelewiczu dochodzić swego. Ubezpieczając wypłatę swoją, którą Nacelewiczowi uczynił, winien był wziąć od niego do siebie Rewers, mając go wręku swoim nie zaśłaby o poprawienie onego sprzeczka. Konstytucya 1764. powodem iedney Kategorii Dekretu, choćby istotnie appellacyi podpadającej drugich słusznie rozszdzonych Kategorii zajmować nie pozwala, i za takie zajęcie karać każe. *Słowa Prawa*, „A „gdy appellacye od całego Dekretu malitiose uroszczone będą, a w Trbnle sprawiedliwie inne punkta rozszdzone być się pokażą, i za słuszne ex decisione Trblu uznane będą, si militer i w Kategoriyach sřrona injuste appellans od Dekretu winą płacenia sto kop groszy ukrzywdzoney sřronie, a drugie sto kop Urzędowi od którego appellowała, przytym sřdzeniem Wieży sześciu niedziel *cum reffusione expensarum* „irremissibiliter karana być ma „

Co do W. Naculewicza. Co sobie W. Naculewicz uroił że gdy winien wrócić Kapitał, i co sam przyimuie, wrócić Expensow obowiazany nie iest, na tylekrotne upomnienia się Radowickiego nie oddając mu iego własności, tylo listami wymawiając się i odpraszając, dał naresztę powod że go musiał Radowicki zapozwać, kiedyż go to iuż zapozwał? Oto Roku 1791. gbra 8.

Przez tyle czasu od daty zapozwania nie zaliczył Kwoty Radowickiemu należney, ani iey gdziekolwiek w Kancelaryi ulokował i zaprzec tego nie może że z cudzey użytkował własności, a choćby zapierał, choćby w istocie nie użytkował, Radowicki za zły rząd iego nie winien szkodować, wszakże gdyby mu był wrócił własność iego w porze i czasie użytkowałby z własności swojej Radowicki.

Jest prawem Kraiu ustanowiony od Summ użytek w siódmym procentie, tak od Summy czyiey niesłusznie zatrzymaney należy ten procent, jakby należała Kalkulacya de Afse et grano z Dobr czyichkolwiek zagarnionych niesłusznie.

Czyż to wymowi Appellacya Naculewicza że użytkow od cudzey własności oddać niechce,

Czyż to wymowi że expensu prawnego, dawszy do prawa okazyą, niechce powrócić.

Sto zł: Expensu sędził na nim Grod Wołkowycki, jeśli w tym Krzywda Naculewicz, nie zaś istotna Krzywda Radowickiego niech każdy Sądzi. Któż za sto zł: odbędzie Sprawę, Appellować raczy Radowicki miał powód, lecz go zatrzymywała od tego, rzecz w Sprawie mała, ilość szkody, którąby, przeniosł Expens na iey dochodzenie.

Nie przeto ni od pen Appellacyinych, ni od zwrotu najsicisleyszego Expensow. obudwu Appelluacych wymowic nie zdoła.

1798. Marca 14. Dekret Grodu Wołkowyckiego oczewisty wtey sprawie czytam.

Specyfikacya Expensow procederowych po tym Dekrecie

Kopy Grodowi Wołkowyckiemu podług rachunku lukrow	zł: 61.
Wyjęcie Dekretu Wołkowyckiego	zł: 100.
Pozew po Litmana i Pana iego JW. Bulharyna z papierem ściepłowanym	zł: 10. gro: 24
Aktorat w Sądzie Głównym	zł: 4. gro: 11.
Plenipotencya w Sądzie Główn: za papier ściepłowany	zł: 2.
Pozew po W. Naculewicz do łączenia z papierem ściepłowanym	zł: 4. gro: 24.
Aktorat z W. Naculewiczem	zł: 4. gro: 11.
Przestanie papierów do Wilna do Adwokata	zł: 30.
Adwokatowi za Attencyą	zł: 200.
Druk w Sprawie	zł: 30.
Kopy następne Sądowi Główn:	
Wyjęcie Dekretu Sądu Główn:	

Efficit in Unum - - - zł: 177

Te wszystkie expensa surowie wyliczyć raczy Sąd Główny i za sądzic na winnych, gdyż Konfły: 1764. wyżej słowami tit. Appellacye wprowadzona od powrotu expensow irremissibiler nie dopuszcza uwalniać.

Prócz tego wkaże Sąd Główny procenta a re iudicata a data non exolutionis, to jest od daty Roku 1798. Apr: 23. N. S. na W. Naculewicz od ogulney przysądzoney Summy \times . 75. zł: 106. gr: 22½.

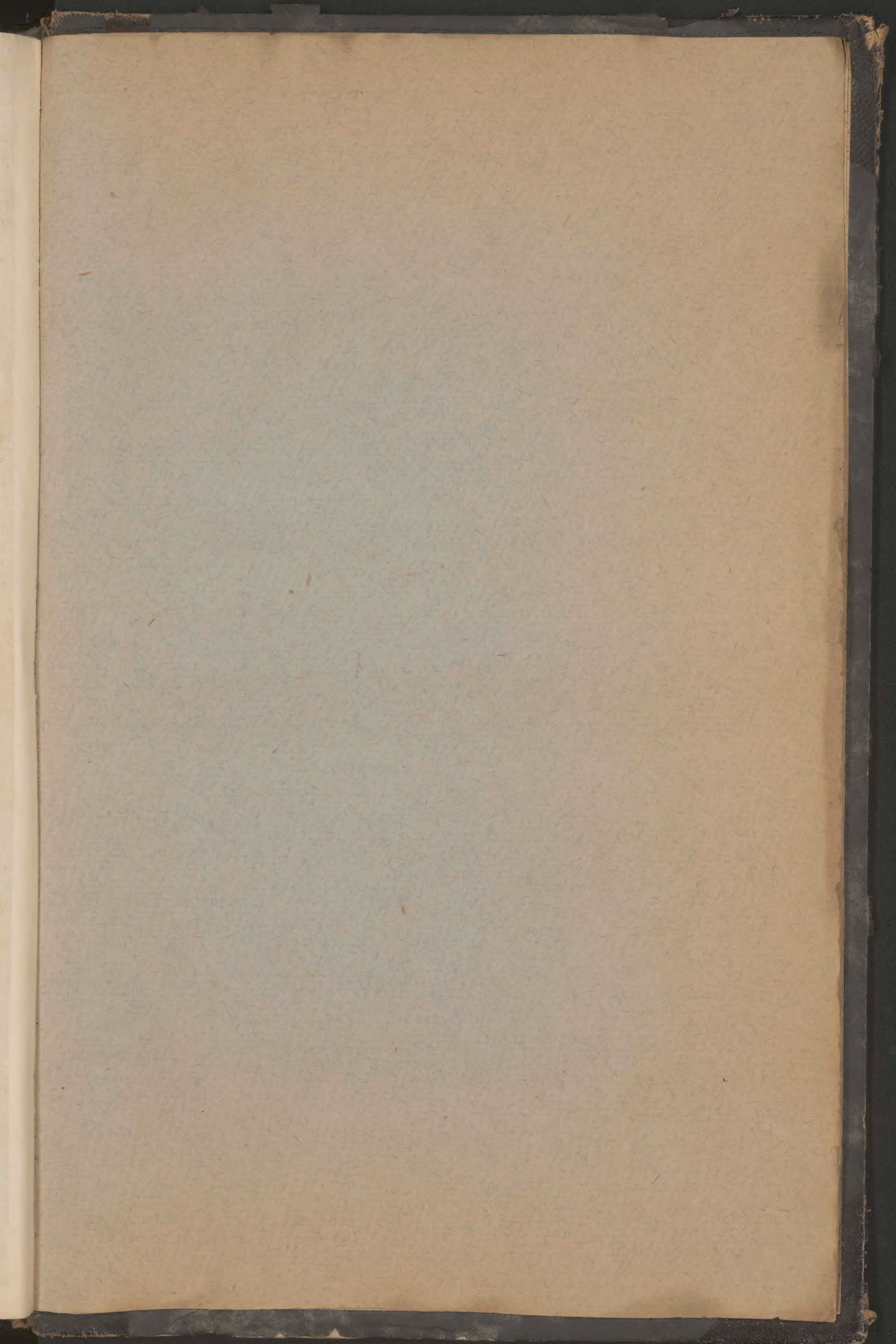
Na Zydzie Litmanie także od ogulney przysądzoney Summy \times . 75 zł: 6. gro: 22½.

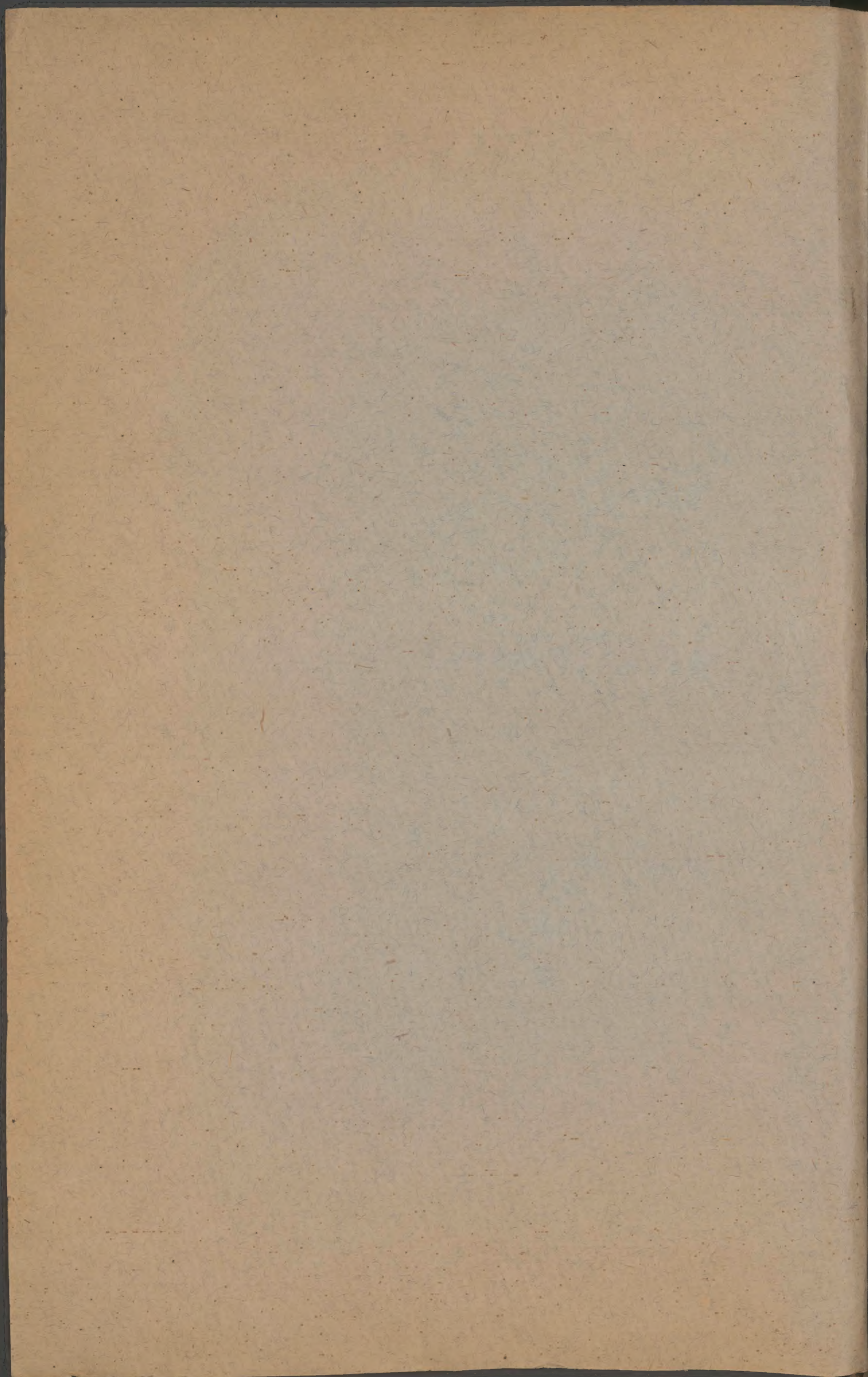
Na przypadek nieopłacenia uzna Inekwitacya co do W. Naculewicz do Polwarku iego Polonney w Powiecie Prużańskim z dozwoleniem Urzędnikowi do Exekucyi użyć się mającemu przyliczenia solarii za iego pracę, i ulokowania na Gruncie tak iak to Dekret Wołkowycki udeterminował.

Uzna preokupacya Domu w Wołkowycku Zyda Litmana i Osoby iego Kaptiwacya na tenże nieuiszczenia Dekretu przypadek, pomoc władzy Wykonawczej i captatum tempus Exekucyi Dekretu swego zapisze.

Zatrzyma Zyda sub nexu Aresti u W. Bulharyna, toż samo wszelki majątek Zydowski, tak iak Sąd Wołkowycki uczynił, pod tym Aresztem zostawi, ponieważ na takim przez Areszt zapewnieniu leży pewność Dekretu, a Statut w Ar: 48. z Roz: 4. Panów obowiązał do uiszczenia Dekretów Sądowych w preteusyach do ich mieszkańców, od iakiego obowiązku W. Bulharyn wymawiać się nie może, gdy ta jest powinność przez Statut na wszystkich Ziemi Dziedziców włożona, aby dotrzymywali mieszkańców obwinionych, i W. Bulharyn w podobnym razie pretensyi sprawiedliwej, nalazłby, i nie raz pewnie nadował, przez tę rękomyą prawa, zadość uczynienie szukanej szkody.

To to wyniesione pozwy składają się.





Biblioteka Jagiellońska



star0025902

